

ဒဂုန်ရွှေမျှား ဝေဟင်ခရီး

Five Weers in a Balloon

Jules Verne

[ဂုဏ်ထူးဆောင်]

ဝေဟင်ခရီး

၁၈၆၂၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၄ရက်နေ့တွင် လန်ဒန်မြို့ရှိ ကမ္ဘာ့ပထဝီပညာ စူးစမ်းရှာဖွေရေးအသင်းကြီးတွင် အရေးကြီးသော အစည်းအဝေးကြီး တစ်ခု ကျင်းပလေသည်။ ။ ထိုအစည်းအဝေးတွင် ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သူက ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော အာဇာနည် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တစ်ဦးသည် အာဖရိက တိုက်ကို မီးပုံပျံဖြင့် ဖြတ်သန်းရန် ကြံစည်လျက်ရှိကြောင်း ကြေညာ လိုက်ရာ အသင်းသားများက လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ သြဘာပေးကြလေသည်။ ။ထို့နောက် ဥက္ကဋ္ဌက ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ နာမည်မှာ ဆင်မြူယယ်ဖာဂတ် ဆင် ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ပြန်ပြောပြန်ရာ အသင်းသားများမှာ အတိုင်းမသိ ဝမ်းမြောက်လျက် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအား သူ၏ စွန့်စား သွားရောက်မည့် ခရီးအတွက် ကုန်ကျမည့် စရိတ်စကများကို ကာမိစေရန် ငွေကြေးများ စုဆောင်းထောက်ပံ့ကြ၏။

ဒေါက်တာ ဖာဂတ်ဆင်သည် ယခုအချိန်သာ မဟုတ် ယခင်က လည်း ဥရောပတိုက်အစရှိသော ကမ္ဘာဟောင်းနှင့် အမေရိကန်ပြည်စသော ကမ္ဘာသစ်တွင် အနွံအပြား ခရီးသွားခဲ့ဖူးရာ သူသွားခဲ့သော ခရီးများ မှာ အကျိုးမဲ့မဟုတ်ဘဲ လောကဓာတ်ပညာနှင့်တကွ ပထဝီသမိုင်းတွင် အကျိုးများ စေလောက်အောင် တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ခရီးများ ဖြစ်လေသည်။ ။ သူ၏ ခရီးသွားလာခဲ့ပုံများကို သူသည် လန်ဒန်မြို့ရှိ သတင်းစာကြီးများ တွင် ဆောင်းပါးအဖြစ်ဖြင့် အကျယ်တဝင့် ရေးသားဖော်ပြခဲ့ရာ

ထို့ကြောင့်လည်း သူ၏ နာမည်မှာ ထင်ရှားကျော်ကြားပြီးလေ
ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်းမဲ့သည့် စွန့်စားရှားဖွေသူ အာဇာနည် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအ
နေဖြင့် ကမ္ဘာအသိအမှတ်ပြုရလေသည်။ ဒေါက်တာ ဖာဂတ်ဆင်အား မ
ည်သည့်အခက်အခဲကို မဆို တွန့်ဆုတ်ခြင်းမရှိ၊ အပင်ပန်းခံသည့်နေရာ
နှင့် ဇွဲကောင်းသော နေရာတွင် ပြိုင်ဘက်ကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ပါပေ
တည်း။

အာဖရိကတိုက်ကြီးမှာ မည်မျှပင် လူများ ပေါက်ရောက်ခဲ့ပြီ ဆိုသော်
လည်း တိုက်အတွင်း၌ လူသူမသိသေးသည့် လျှို့ဝှက်နက်နဲမှုများ ရှိရဦး
မည်ဟု ဒေါက်တာ ဖာဂတ်ဆင်ယူဆ၏။ သို့ဖြစ်၍ အာဖရိကတိုက်၏ တ
စ်စိတ်တစ်ဒေသကို အပျော်သဘောမျိုး ခရီးထွက်၍ စုစမ်းရှာဖွေရန်
ဖြစ်လေသည်။ သူ၏ အကြံမှာ ထိုဒေသကို မီးပုံပျံဖြင့် သွားရသော် ရက်သ
တ္တပတ် အနည်းငယ်မျှနှင့် ပေါက်ရောက်နိုင်ပေမည်။ မီးပုံပျံနှင့် သွားရန်
မှာ လည်း သူသည် မည်မျှလောက် စိတ်ချသနည်းဆိုပါမူ သူနှင့် အလွန်
ချစ်ကျွမ်းဝင်သော ရစ်ချတ်ကနေဒီကိုပင် သူနှင့်အတူ လိုက်ပါရန် တိုက်
တွန်းဖိတ်ခေါ်လေသည်။

ကနေဒီမှာ စကော့လူမျိုး တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီးလျှင် ရဲရင့်၍ စိတ်ပြတ်
တောက်၏။ တည်ကြည်၍ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းရှိ၏။ သူတို့ နှစ်ယောက်မှာ
အိန္ဒိယပြည်တွင် ရှိနေစဉ်က စစ်တပ်တစ်တပ်တည်း အမှုထမ်းခဲ့ရာ
တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် လွန်စွာပင် ချစ်ကျွမ်းဝင်လျက် ဖာဂတ်
ဆင်မှာ သစ်ပင်ပန်းပင်များ နှင့် ပိုးမွှားများ အတတ်ပညာများကို လိုက်
စားပြီးလျှင် ဒစ်က ကျားဆင်များကို ပစ်ခတ်ရန် များ စွာ ဝါသနာပါသူ
ဖြစ်လေသည်။ (ဒစ်ဆိုသည် မှာ ရစ်ချတ်ကနေဒီအား ဒေါက်တာက
ရင်းနှီးစွာခေါ်သော အမည်ဖြစ်သည်။)

မကြာမီက ဒေါက်တာဖာဂတ်ဆင်သည် ဒစ်ထံသို့ အလည်အပတ် ရောက်ရှိလာရာ အလွန်စကားနည်းပြီး အစဉ်ငေးမောတွေဝေလျက် ရှိသဖြင့် သူ၏ ဦးနှောက်ထဲတွင် အကြိတ်တစ်ခုခုရှိရမည်ဟု ဒစ်က ရိပ်မိလေသည်။ ။ သို့သော် ထိုအခါက မည်သို့မျှ ပွင့်ဟ၍ မမေးခဲ့ချေ။ မကြာမီတိုင်သတင်းစာတွင် အောက်ပါသတင်းတစ်ခုပါလာသည် ကို တွေ့ရသောအခါမှ ထိုပြဿနာမှာ ရှင်းလင်းသွားလေသည်။ ။

ကမ္ဘာကျော် စွန့်စားရှာဖွေသူနှင့် ခရီးသည် များ ဖြစ်သော ဒေါက်တာဖာဂတ်ဆင်သည် အာဖရိကတိုက်ကို အရှေ့မှ အနောက်သို့ မီးပုံပျံဖြင့် ဖြတ်သန်းရန် ကြံစည်လျက်ရှိကြောင်း မီးပုံးပျံစ၍ ထွက်မည့်နေရာမှာ အာဖရိကတိုက်၏ အရှေ့ဘက်ကမ်းခြေရှိ ဇန်ဇီးဘား ကျွန်းဖြစ်ပြီးလျှင် နောက်ဆုံး သူ၏ ခရီးစဉ်ပြီး၍ ဆင်းသက်မည့်နေရာကိုမူ ဘုရားသခင်မှ သာ သိမည် ဖြစ်ကြောင်းဟု သတင်းစာတွင် ဖော်ပြထား၏။

ထိုသတင်းကို ဖတ်ရသောအခါ ဒစ်က-

"အရူး... သိပ်ရူးတဲ့ အကြံ၊ အာဖရိကတိုက်ကို မီးပုံပျံနှင့် ဖြတ်ပျံမယ်ဆိုတာ သူမို့ကြံပလေဗျာ ...။ ။ ွနှစ်အတွင်း ကျိတ်ကြံနေတာ လက်စသတ်တော့ ဒီအကြံကို။ မဖြစ်ဘူး...မဖြစ်ဘူး...မဖြစ်ဘူး။ ဒီလောက်တောင် ညာဏ်နည်တဲ့ အလုပ်ကိုတော့ မလုပ်ဖြစ်အောင် တားဦးမှ ။ အခုလိုသာဆိုရင် လကိုတောင် သွားဦးမလား မပြောတတ်ဘူး" ဟု တစ်ကိုယ်တည်း ရေရွတ်လျက်ရှိသည်။ ။

ထိုည၌ ရစ်ချတ်ကနေဒါသည် လန်ဒန်မြို့သို့ ရောက်ရှိသွား၍ ဒေါက်တာထံသွားရောက်ရာ အဆင်သင့်ပင် ဒေါက်တာဖာဂတ်ဆင်နှင့် တွေ့ရ၏။ သို့သော် ဒေါက်တာ ဖာဂတ်ဆင်က -

"ဘယ့်နှယ်လဲ အစစ်လား"

"အစစ်ပေါ့ဗျာ"

"အမဲလိုက်ကောင်းတဲ့ အချိန်ကြီး ခင်များ လန်ဒန်မှာ ဘာလုပ်နေတာလဲ"

"ဘာလုပ်ရမှာ လဲဗျ။ ခင်များ အဓိပ္ပါယ်မရှိတဲ့ အကြံကြီးကို ဖျက်ရအောင်လို့ ပေါ့"

"ဘာအဓိပ္ပါယ်မရှိတာလဲ"

(တိုင်းသတင်းစာကို လက်ဖြင့် ထောက်ပြလျက်) "ဒီဟာ အမှန်ပဲလား"

"မှန်တာပေါ့၊ ခင်များ ပါ ခေါ်သွားဖို့ ခင်များ စီကိုတောင် ကျုပ်ဒီနေ့စာရေးမလို့ "

"ကျုပ်ကိုပါ ခေါ်မလို့ ဟုတ်စ။ မလုပ်ပါနဲ့ ဗျာ နှစ်ယောက်စလုံး အရူးထောင် ရောက်နေဦးမယ်"

"မဟုတ်တာပဲ။ ကျုပ်ရယ်စရာ ပြောတာ မဟုတ်ဘူး ။ တကယ်ပြောနေတာ။ ခင်များ မလိုက်ရင်လည်း ကျုပ်တစ်ယောက်တည်း သွားတော့မှာ ပဲ"

ဒေါက်တာ ဖာဂတ်ဆင်သည် သူ၏ ရည်ရွယ်ချက်များကို ရစ်ချတ်က နေဒီ(ဒစ်)အား ရှင်းလင်းပြ၏။ သို့နှင့် နောက်ဆုံး၌ ချစ်လှစွာသော မိတ်ဆွေနှစ်ယောက်တို့ သည် ယခင်က သူတစ်ထူးမကြုံစည်ခဲ့ဖူးသော အကြံကို စွန့်စားရန် သဘောတူကြလေသည် ။

(ဤဇာတ်လမ်း စတင်ဖြစ်သွားသည့်အခါက အာဖရိကပြည်သည် လူသူလေးပါး အရောက်အပေါက်နည်းပါးသော တိုင်းပြည်တစ်ပြည် ဖြစ်၏။ ဥရောပတိုက်သားများ ပင်လျင် ပင်လယ်ကမ်းရိုးတန်း

တစ်လျှောက်မှ လွဲ၍ အချို့ဒေသများ သို့ အနည်းငယ် အကျဉ်းမျှသာ ရောက်ဖူးကြလေသည်။ ။ သို့ဖြစ်၍ အားလုံးသော မြေပုံစာအုပ်များ ဌာပင် အာဖရိကတိုက်၏ မြေပုံအလယ်မှ ကွက်လပ်ကြီးထဲတွင် လူသူမရောက် ပေါက်သေးသော အတွင်းပိုင်းဒေသဟူ၍ စာလုံးကြီးများ ဖြင့် ပုံနှိပ် ဖော်ပြထားတတ်ကြလေသည်။ ။)

ဒေါက်တာ ဖာဂတ်ဆင်သည် သူ၏ မီးပုံပုံခရီးကို ဇန်နီဘားကျွန်းမှ စတင်ထွက်ခွာရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့လေသည်။ ။ ဤကျွန်းကြီးသည် အင်္ဂလန်ပြည်ရှိ မန်းကျွန်းထက် ၃ဆနီးပါးမျှ ကြီးမား၍ အီကွေတာ၏ တောင်ဘက်တွင် ပထဝီမိုင်အားဖြင့် မိုင်ပေါင်း ၃၆၀ခန့်မျှ ဝေးကွာပြီးလျှင် အာဖရိကတိုက် အရှေ့ဘက် ပင်လယ်ကမ်းရိုးတန်းအနီး၌ ကပ်လျက် တည်ရှိ၏။ ဒေါက်တာ ဖာဂတ်ဆင်သည် သူထွက်သွားတော့မည့် ခရီးအတွက် အသေးစိတ်ပြုလုပ် ပြင်ဆင်ရန်ရှိသည် တို့ ကို အချိန်လုံလောက်စွာ ယူ၍ စေ့စပ်စွာ ပြင်ဆင်လုပ်တော့၏။ သူ၏ မီးပုံပုံကြီးနှစ်လုံးမျှ ပါရှိရန် အပြင် သူနှင့် နှစ်ပေါင်းများ စွာ နေလာခဲ့သော လူယုံတော်တပည့်ကြီး ဂျိုးကိုပါ သူနှင့်အတူ ခေါ်ဆောင်သွားမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့လေသည်။ ။

သေချာနိုင်သမျှ သေချာတိကျစွာ တွက်ချက်ပြီးသောအခါ၌ စားရေး ရိက္ခာအဝတ်အထည်များ နှင့် တိုင်းထွာရန် ကိရိယာတန်ဆာပလာ စသည့် လမ်းခရီးအတွက် သယ်ဆောင်သွားရန် လိုအပ်သော ပစ္စည်းများ ၏ အလေးချိန်စုစုပေါင်းမှာ ပေါင် ၄၀၀၀ နီးနီးမျှ ရှိသည် ကို တွေ့ရှိရလေသည်။ ။ သူ၏ နောက်ဆုံး ခန့်မှန်းခြေစာရင်းမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်လေသည်။ ။

ဒေါက်တာမှာ စိတ်ကူးညာဏ်ထက်မြက်သည့်အလျောက် မီးပုံပုံကို အရွယ်နှစ်မျိုးပြုလုပ်ပြီးလျှင် အငယ်ကို အကြီးထဲသို့ ထည့်သွားလျက်

ယူခဲ့ရန် အကြံရခြင်းဖြစ်လေသည်။ ။ အဆိုပါ မီးပုံးကြီး နှစ်ခုလုံးစကိုပင် လိုင်ရွန်ပိုးဖြင့် ချုပ်လုပ်ကာ အပေါ်မှ ကြက်ပေါင်စေးဖြင့် လေလုံအောင် မံထားလေသည်။ ။ သူသည် သေချာစွာ စမ်းသပ်စစ်ဆေးထားပြီးဖြစ် သော သံချိတ်ကြီး ၃ချောင်းအပြင် ပေါ့ပါးခိုင်ခန့်လျက် ပေ၅၀မျှ ရှည်လျားသော ပိုးကြိုးလှေကား တစ်ချောင်းကိုပါ ယူဆောင်လာခဲ့ရန် စီမံထားလေသည်။ ။

ဒေါက်တာ၏ တပည့်ကြီး ဂျိုးကား အရာရာတွင် စိတ်ချအားကိုးရသူ ဖြစ်လေသည်။ ။ ဒေါက်တာ၏ လက်အောက်တွင် တပည့်ခံလာခဲ့သည် မှာ ကြာရှည်လှပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ဆရာဖြစ်သူက လခစားအစေခံ တစ်ယောက်ဟူ၍ သဘောမထားပဲ မိတ်ဆွေကောင်းတစ်ယောက် အနေ နှင့် ဆက်ဆံပေါင်းသင်းခဲ့သည်။ ။ ဂျိုးကလည်း သူ့ဆရာ၏ ယုံကြည်အား ကိုးချက်ကို မိမိအသက်နှင့် လဲ၍ ဆောင်ရွက်ရမည့် ကိစ္စဖြစ်စေကာမူ ဦးမလေးပဲ စေတနာဖြင့် တုံ့ပြန်ကာ ပြုလုပ်ဖွယ်ရှိသမျှကို ကျေပွန်စွာ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည် ချည်း ဖြစ်လေသည်။ ။ ထို့ပြင် သူသည် ဒေါက်တာနှင့် အရပ်ရပ်သို့ နှံ့စပ်အောင် လိုက်ပါခဲ့ဖူးသည့်အလျောက် လောက ဓာတ်ပညာဆိုင်ရာ အချက်အလက်တို့ ကိုလည်း အတော်အတန် တီးခေါက်မိပြီးဖြစ်နေရာ ထိုဗဟု သုတများ သည် ယခု ထွက်မည့် ခရီးစဉ်အတွက် များစွာ အထောက်အပံ့ ရစေမည်ဟု ဆရာကြီးက ယုံကြည်သည်။ ။ ထိုအရာများ ထက် ထင်ရှားသော ဂျိုး၏ အရည်အချင်းများ သည် ကား တည်ကြည်ငြိမ်သက်ခြင်းအပြင် မည်သည့်အရာများ နှင့် ရင်ဆိုင်ရစေကာမူ ကောင်းသည့် ဘက်သို့ ကြည့်ရှုမျှော်တွေးတတ်ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ ။ သို့ဖြစ်၍ ပြဿနာတစ်ရပ်သည် အခြားသူတစ်ယောက်အဖို့ ရှုပ်ထွေးခက်ခဲနေစေကာမူ သူ့အဖို့ ကား သဘာဝအားဖြင့် လွယ်ကူရှင်းလင်းသကဲ့သို့ ဖြစ်နေတတ်လေသည်။ ။

အာဖရိကတိုက်ကို ဖြတ်ကျော်မည့် စီမံကိန်းကြီးကို ပြုလုပ်ရေးဆွဲရာ၌ ဆရာဖြစ်သူသည် သူ့အားထိုအကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ စကားတစ်ခွန်းမျှပင် မဟဖူးခဲ့သော်လည်း ဂျိုးကမူ သူ့ဆရာ၏ လေကြောင်းခရီးစဉ်တွင် သူလည်း အတူလိုက်ပါရမည်ဖြစ်ကြောင်း တထစ်ချ ယုံကြည်ပြီး ဖြစ်လေသည်။ ။

ဇန်နီဘားသို့သွားမည့် ခရီးသည် များအား တင်ဆောင်သွားမည့် မီးသင်္ဘော ရီဇော်လူသည် ၁၈၆၂ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၆ရက်နေ့တွင် ဂရင်းဝစ်ဆိပ်ကမ်းမှာ ကျောက်ဆူးချကာ ဆိုက်ကပ်လျက်ရှိ၏။ အဆိုပါ မီးသင်္ဘောမှာ တန်ချိန် ၈၀၀ခန့်ရှိသော ပင်လယ်ကူး မီးသင်္ဘောတစ်စင်း ဖြစ်ပြီးလျှင် ပထဝီအသင်းကြီးမှ အသင်းသားများ ၏ ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ချက်အရ ဗြိတိသျှ အစိုးရသည် ဒေါက်တာ ဖာဂတ်ဆင်၏ ကိစ္စတွင် အသုံးပြုရန် ထိုသင်္ဘောကို ဘုရင့် ရေတပ်မတော်မှ ကပ်ပတိန် ဝင်းနက် ဆိုသူအား အုပ်ချုပ်ဦးစီးစေလျက် စေလွှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။ ။

မီးပုံးပျံကြီး (၂)လုံးနှင့်တကွ လူစီးပုခက်၊ သံချိတ်များ၊ ကြိုးများ၊ စားနက်ရိက္ခာများ၊ ရေလှောင်ကန်များ နှင့် တိုလီမိုလီများ ပါမကျန် သင်္ဘောကုန်လှောင်ခန်းထဲ၌ ဖာဂတ်ဆင်ကိုယ်တိုင် စီမံခန့်ခွဲ၍ နေရာချထားလျက်ရှိ၏။ ဒေါက်တာ ဖာဂတ်ဆင်နှင့် ကနေဒီတို့ အဖွဲ့သက်သာချောင်ချိစွာ လိုက်ပါနိုင်မည့် အခန်းနှစ်ခန်းအပြင် ဂျိုးအတွက် အခြားခန်းတစ်ခန်းကိုလည်း အသင့်ပြင်ဆင်ထားလေသည်။ ။

အဆုံးသတ်အစီအစဉ်များ ပြုလုပ်ပြီး၍ ပထဝီအသင်းကြီးက ဒေါက်

တာဖာဂတ်ဆင်အဖို့ ရည်ရွယ်ကျင်းပသော ညစာစားပွဲကြီး၌ နှုတ်ဆက် စကားများ ပြောကြားပြီးလတ်သော် ခရီးသွားမည့် သူအားလုံးသည် သင်္ဘောပေါ်သို့ကောင်းမွန်စွာ ရောက်ရှိလေ၏။ သို့နှင့် ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၁ ရက်နေ့ နံနက်တွင် ရီဇော်လူသည် ကျောက်ဆူးများ နုတ်ပြီးလျှင် သိမ်းမြစ်ကြီးတစ်လျှောက် အောက်သို့စုန်ဆင်းကာ အာဖရိက အရှေ့ဘက် ကမ်းခြေရှိရာသို့ ရှေးရှုထွက်လာခဲ့လေသည်။ ။

ရှည်လျားပျင်းရိဖွယ်ကောင်းလှသော ရေလမ်းခရီး တစ်လျှောက်တွင် ဒေါက်တာသည် သင်္ဘောစားပွဲကြီးထဲ၌ ပထဝီပညာနှင့် ပတ်သတ်သော လတ်ချာ ရှင်းလင်းဟောပြောခြင်းဖြင့် အချိန်ကုန်စေခဲ့၏။ သူ၏ ဟောပြောခြင်းများ စိတ်ပါဝင်စားလျက်ရှိကြသော ပရိတ်သတ်များသည် လေကြောင်းခရီးအတွက် မည်သို့မည်ပုံ စီစဉ်ထားပုံများကို တစ်ခုစီ အသေးစိတ် ရှင်းလင်းပြောဆိုပြသသော အခါ၌ ပို၍ ပင် စိတ်အားထက်သန်လျက် ရှိကြကုန်၏။

ထို့ပြင် ဒေါက်တာသည် မီးပုံးကြီးများကို သူဆင်းလို တက်လိုသော အခါ၌ မြေပေါ်သို့ ဆင်းရန်နှင့် လေထဲသို့တက်ရန် သူမည်ကဲ့သို့ စီစဉ်ပြုလုပ်ထားကြောင်းကိုလည်း သူ့အဖော်များအား အောက်ပါအတိုင်း အပြည့်အစုံ ကြိုတင် ရှင်းလင်းပြောပြထားလေသည်။ ။

(ဒေါက်တာ) "ကျုပ်တော့ မီးပုံပျံထဲက ဓာတ်ငွေ့တွေ အပြင်ထွက်မသွားစေဘဲနဲ့ ကိုယ်လိုတဲ့ အခါမှာ ဆင်းနိုင်တက်နိုင်အောင် အထပ်ထပ် စမ်းသပ်ခဲ့တာပဲဗျို့။ နို့ပမေယ့် ဒီလို စမ်းသပ်ပြီးလို့ ရခဲ့တဲ့ အဖြေတွေဟာတော့ တယ်ပြီး ကျေနပ်စရာ မကောင်းလှသေးဘူး။ သဲအိတ်တွေကိုတော့ ကျုပ်နည်းနည်းပဲ သယ်သွားပါတယ်။ ကျုပ်ရဲ့ ဆင်းတဲ့ တက်တဲ့ နည်းတွေကတော့ မီးပုံပျံထဲမှာ ထည့်ထားတဲ့ ဓာတ်ငွေ့တွေကို အပူအ

အေး အမျိုးမျိုးပြောင်းလဲပေးခြင်းအားဖြင့် ပြန့်စေကျွံစေပြီးတော့ ဆင်း
နိုင်တက်နိုင်တဲ့ နည်းတွေပါပဲ။ အထဲက ဓာတ်ငွေ့တွေ ပြန့်ကားသွားရင်
မီးပုံးပျံကြီးဟာ ရှိရင်းစွဲ အလေးချိန်ထက် ပေါ့သွားတဲ့ အတွက် အပေါ်
ကို တက်ပါတယ်။ ပြဒါးချိန်ကို လျှော့ပေးလို့ ဓာတ်ငွေ့တွေ ပြန့်ကျွံဝင်
သွားတဲ့ အခါမှာ တော့ မီးပုံးပျံကြီးဟာ အောက်ကို ကျလာပါတယ်။"

ရီဇော်လူသဘောသည် သိမ်းမြစ်ထဲမှ ထွက်ခွာလာခဲ့ပြီးနောက် ၃၇ရ
က် မြောက်သောနေ့ (မတ်လ ၃၀ ရက်နေ့)တွင် တေဗယ်တောင်တန်းကို
မြင်ရလေ၏။ လေကြောင်းသင့်နေသောကြောင့် ရီဇော်လူမှာ လည်း ပိုမို
ခရီးတွင် လျက် ရှိလေ၏။ မိုဇန်ဗီရေလက်ကြားကို ကျော်လွန်ခဲ့ပြီး
နောက် ဧပြီလ ၁၅ ရက်နေ့ နံနက် ၁၁ နာရီအချိန်၌ ကား သဘောသည်
ကျွန်းအနောက်ဘက်ကမ်းပေါ်ရှိ ဇန်ဇီးဘား ပင်လယ်ဆိပ်ကမ်းမြို့တော်
ကြီးသို့ ဆိုက်ရောက်လေတော့၏။

ရီဇော်လူသဘောသည် ကျောက်ဆူးချမိသည် နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အင်္ဂ
လိပ် ကောင်စစ်ဝန်သည် သဘောပေါ်သို့ တက်ရောက် လာပြီးသော် မိမိ
ပေးနိုင်သည့် အကူအညီမှန်သမျှကို ပေးရန် အသင့်ရှိပါကြောင်းနှင့် ဒေါ
က်တာအားပြောကြားလေသည် ။ ထို့ပြင် ခရီးသွား အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်
ကြီးနှင့် သူ၏ မိတ်ဆွေများ သည် ကောင်စစ်ဝန်ရုံး၌ လိုက်၍ တည်းခိုသ
င့်ပါကြောင်း ဖိတ်ကြားခေါ်ငင်သဖြင့် ဖာဂတ်ဆင်၊ ကနေဒီနှင့် ဂျိုးတို့ လ
ည်း ကောင်စစ်ဝန်နေထိုင်ရာ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးသို့လိုက်၍ အေးချမ်းစွာ
တည်းခိုလျက်ရှိကြ၏။ သူတို့ ၏ ပထမဆုံး လိုအင်ဆန္ဒမှာ မီးပုံးပျံကြီးကို
ဇန်ဇီးဘားမြို့အနီး ကမ်းပေါ်ရှိ သဘောများ ထွက်ဝင်သည် ကို
အချက်ပြသည့်နေရာအနီးမှ သင့်လျော်သော နေရာတစ်နေရာသို့ ချပြီး
လျှင် အတွင်းသို့ ဓာတ်ငွေ့သွင်းရန် ဖြစ်လေသည် ။ အဆိုပါ နေရာမှာ အ
ရှေ့ဘက် လေတိုက်ခြင်းမှ ကောင်းစွာ အကာအကွယ်ရသော နေရာဖြစ်

လေသည် ။

သို့ရာတွင် မီးပုံပျံကြီးအား ကုန်းပေါ်သို့ ချမည့်အခါ ကျွန်းနေလူထုသည် မီးပုံပျံကြီးအား ကုန်းပေါ်သို့ ချမည့်ကိစ္စကို လူထုအလုံးအရင်းနှင့် ပြင်းထန်စွာ ကန့်ကွက်ကြလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ကောင်စစ်ဝန်အား လာရောက်သတိပေးကြသည် ။ ထိုသူများ သည် ဘာသာအယူဝါဒတွင် တစ်ယူသန် စွဲလမ်းလျက် ရှိကြသည် ဖြစ်ရကား ကောင်းကင်လဟာပြင်ထဲသို့ တက်ရောက်ရာ မိမိတို့ ရှိရာသို့ ရောက်လာကြသော ခရစ်ယာန်များ သည် မိမိတို့ ကိုးကွယ်သည့် အယူဝါဒကို စော်ကားရန်စပြုရန် ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်သည် ဟု တစ်ဖက်သတ်အယူသီးလျက်ရှိကြ၏။ နေနှင့်လ နှစ်ခုစလုံးကိုပင် အာဖရိကတိုင်းရင်းသားများ သည် ကိုးကွယ်ကြသည် ဖြစ်ရာ ယင်းကဲ့သို့ ခရီးသွားများ သည် သူတို့ အား ဘေးအန္တရာယ် ကျရောက်စေလိမ့်မည်ဟူ၍ လည်း မိုက်မဲစွာ ယူဆကြသဖြင့် ယခုကဲ့သို့ ကန့်ကွက်တားဆီးရန် ကြံစည်ကြခြင်း ဖြစ်လေသည် ။

ဒေါက်တာ- "ဒီလိုဆို ကျုပ်တို့ ဘယ်နှယ့် လုပ်ကြရမလဲ။ ကျုပ်တို့ ကမ်းပေါ်ဘယ်နေရာကိုပဲ ဆင်းဆင်းဒီလိုချည်းပဲ နေမှာ ပဲ"

ကောင်စစ်ဝန်- " ကိစ္စမရှိပါဘူးဗျာ။ ခင်များ ဆိပ်ကမ်းအပြင်ဘက်က ဟောဟိုကျွန်းတွေကို မြင်တယ်မဟုတ်လား။ အဲ ခင်များ မီးပုံပျံကြီးကို အဲဒီမှာ ချပြီးတော့ သင်္ဘောသားတွေကို ခင်များ ဘေးပတ်လည်မှာ ဝိုင်းခိုင်းထားပေတော့။ ခင်များ ဘာမျှ ကြောက်စရာ မလိုတော့ဘူး"

ဒေါက်တာ- "ဟန်ကျ လိုက်လေဗျာ။ ဒီလို ဆိုရင်တော့ ကျုပ်တို့ ပြင်ဆင်စရာတွေကို အေးအေးဆေး ဆေး ပြင်ဆင်နိုင်ကြမှာ ပဲ"

ကပ္ပတိန်ဝင်းနက်ကလည်း ထိုအကြံကို သဘောတူသည် ။ သို့နှင့် ရီဇော်လူးကို ချွန်ဗေ အမည်ရှိသော ကျွန်းကလေးကို ပြောင်း၍ ဆိုက်ကပ်

ကြသည် ။ ဧပြီလ ၁၆ရက်နေ့ နံနက်တွင် မီးပုံပျံကြီးကို ဘေးပတ်လည် သစ်ပင်ကြီးများ ဖြင့် နေရိပ်၍ နေသော ကွက်လပ်ကြီးတစ်ခု အလယ်တွင် ချထားကြလေသည် ။

ပေဂဝမျှစီ အမြင့်ရှိသော တိုင်ကြီးနှစ်တိုင်ကို ပေဂဝမျှပင် အကွာထား၍ စိုက်ထူကြပြီးလျှင် ထိပ်ဖျားနှစ်ဖက်ကို တောင့်တင်းခိုင်ခံ့သော ကြေးနန်းကြိုးတစ်ချောင်းဖြင့် ဆက်သွယ်ထား၏။ ထိုကြိုး၏ အလယ်သို့ လေမရှိသော မီးပုံးပျံကြီးကို ဆွဲတင်ရန် စက်သီးများကို တပ်ဆင်ပြန်၏။ ထို့နောက် နှစ်လုံးစလုံးကို အတူဆွဲတင်နိုင်ရန် မီးပုံးပျံအငယ်ကို အလုံးကြီးအတွင်း ထိပ်ထဲ၌ မြဲမြံစွာ ပူးကပ်၍ ထားလေသည် ။ ထို့နောက် မီးပုံးပျံကြီး တစ်လုံးစီ၏ အောက်ဖျား၌ အတွင်းသို့ ဟိုက်ဒရိုဂျင်ဓာတ်ငွေ့များကို အသီးသီးပေးသွင်းရန် ဂိုက်ကြီးနှစ်လုံးကိုလည်း တပ်ဆင်လေသည် ။

ကန့်၊ ရေနံနှင့် သံတိုသံစတို့ မှ ဓာတ်ငွေ့ထုတ်ယူရသော ကိရိယာကိုလည်း ပြုလုပ်စီမံထားသည် ဖြစ်ရာ နောက်တစ်နေ့ နံနက်၈နာရီတွင် အလုံးစုံအသင့် ဖြစ်နေကြလေသည် ။ ပိုက်ကွန်ကြီးဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားသော မီးပုံးပျံကြီးကို သဲအိတ်ပေါင်းများ စွာဖြင့် ဆွဲ၍ ထားသော လူစီးပုခက်ကြီး၏ အပေါ်တည့်တည့်၌ ချိန်သားကိုက်၍ ထား၏။ ပြန့်ကားဖောင်းပွလာစေမည့် ကိရိယာကို သတိကြီးစွာဖြင့် စီစဉ်ပြီးလျှင် ဓာတ်ငွေ့ထည့်သွင်းသည့်အလုပ်ကို စတင်ပြုလုပ်လေသည် ။ သံချိတ်များ ၊ ကြိုးများ ၊ ကိရိယာတန်ဆာပလာများ နှင့်တကွ လမ်းခရီးအတွက် လိုအပ်သော အဝတ်အထည်၊ စောင်စသည် များ အပြင် ရွက်ထည်တဲ၊ စားရေးရိက္ခာများ နှင့် လက်နက် ခဲယမ်းမီးကျောက်များကို ပုခက်ထဲတွင် သူ့နေရာနှင့်သူ စီစဉ်ကန့်သတ်၍ ထည့်သွင်းလေသည် ။ ကြည်လင်သန့်ရှင်းသော သောက်ရေကိုလည်း ဇန်ဇီးဘားမှ ရရှိသိုမှီးကြရသည် ။ ညနေ ၅

နာရီအချိန်ခန့်တွင် အထက်ပါ အစီအစဉ်အားလုံးကို အပြည့်အစုံ စီမံပြုလုပ်ပြီးစီးကြလေသည် ။ ယင်းကဲ့သို့ အစီအစဉ်များ စီမံလုပ်ကိုင်နေဆဲတွင် ရီဇော်လူးသဘောမှ လေ့များ သည် ရေလက်ကြားထဲ၌ စောင့်ကြပ်၍ လည်းကောင်း၊ ကျွန်းပတ်လည်ကို ပတ်တရောင်များ မပြတ်လှည့်၍ လည်းကောင်း နေကြရ၏။

ကျွန်းမကြီးပေါ်မှ တိုင်းရင်းသားလူမည်းများကား မိမိတို့ မနှစ်သက်သည့်အကြောင်းကို ဆန္ဒပြသည့်အနေဖြင့် ဒေါသတကြီး အော်ဟစ်ခြင်းများ ၊ လက်သီးလက်မောင်းတန်း၍ ပြခြင်းများ ဖြင့် အဆက်မပြတ် အောင် ဆူညံလျက်ရှိကြ၏။ ဘုန်းကြီးများ နှင့် ဆေးဆရာကြီးများကမူ ဆူညံလျက်ရှိကြသော လူအုပ်များ ထဲသို့ လှည့်ပတ်ဝင်ရောက်ကာ ပရိသတ်၏ ဒေါသများကို ထိန်းသိမ်းပေးလျက် ရှိကြလေသည် ။ အချို့သတ္တိကောင်းသော လူအချို့ကမူ ဇန်ဇီးဘားနှင့် ခြားနေသော ရေလက်ကြားကလေးကိုပင် လက်ပစ်ကူးကာ ဖြတ်ကျော်လျက် ကျွန်းပေါ်သို့ တက်ရောက်ကြသေး၏။ သို့ရာတွင် ထိုသူများအား လွယ်ကူစွာ ပြန်လည်မောင်းနှင်ပစ်လိုက်နိုင်ခဲ့ကြသည် ။ ထို့နောက်၌ ကား နီးဂရီးလူမည်းများ သည် အုန်းရည်မှ ချက်လုပ်ယူရသော မီးတောက်သည့် ချက်အရက်တစ်မျိုးကိုလည်းကောင်း မူးယစ်သောက်စားကြပြီးလျှင် ရဲဆေးတင်ကာ အမျိုးမျိုးဆူညံလျက် သီချင်းများကို သာယာနာပျော်ဖွယ်ကင်းလှသည့် အသံဆိုးကြီးများ ဖြင့် ညဉ့်လုံးပေါက် သီဆိုကာ ဆက်လက်၍ အနှောင့်အယှက်ပေးကြပြန်၏။

ညနေဖန်နာရီတွင် ရီဇော်လူးသဘောပေါ်၌ ခရီးသည် ကြီးများ အတွက် နှုတ်ဆက်ညစာစားပွဲကြီးကို ကျင်းပကြသည် ။ ထိုညအဖို့ သူတို့ သည် သဘောပေါ်၌ပင် အိပ်ကြလျက် နံနက်ဖန်နာရီတွင် မှ ချွန်ပေကျွန်းပေါ်သို့ နောက်ဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ဆင်းကြလေသည် ။

မီးပုံးပျံကြီးကား အရှေ့လေထဲတွင် ခုံညားစွာ တလှုပ်လှုပ်တရွရွ ရှိလေသည်။ ။ ထိုအချိန်၌ မီးပုံးပျံတက်မသွားစေရန် ထည့်သွင်းထားသော သဲအိတ်များကို သင်္ဘောသား ၂၀တို့ က ပြန်၍ ရွှေ့လိုက်ကြ၏။ ကပ္ပတိန်ဝင်းနက်နှင့် သင်္ဘောအရာရှိများကား ကျွန်ုပ်တို့ ၏ ခရီးသည် ကြီးများအား ဘေးမသီ ရန်မခဘဲ ကောင်းမွန်စွာ ပြန်လည်ရောက်ရှိရေးအတွက် ဆုတောင်းပတ္တနာပြု၍ နောက်ဆုံးနှုတ်ဆက်ရန် အသင့်ရှိနေကြလေပြီ။

ဤသို့ဖြင့် နောက်ဆုံးနှုတ်ဆက်စကားကို ပြောကြားကြလေတော့သည်။ ။ လူတိုင်းပင် ခရီးသည် သူရဲကောင်းကြီးသုံးယောက်တို့ နှင့် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကြ၏။ ဇနာရီတွင် သူတို့ သည် လူစီးပုခက်အတွင်း၌ မိမိတို့ နေရာကို အသီးသီးယူကြလေသည်။ ။ သင်္ဘောသားများက ကြိုးများကို အသီးသီးလျှော့ပေးကြသဖြင့် မီးပုံးပျံကြီးသည် အပေါ်သို့ တဖြည်းဖြည်း ကြွတက် လာပြီးလျှင် ပေ၂၀ခန့် အမြင့်သို့ ရောက်လျက်ရှိ၏။ အဖော်နှစ်ယောက်၏ အလယ်၌ ရပ်လျက်ရှိသော ဒေါက်တာကြီးက ဦးထုပ်ကို ချွတ်ကိုင်ရင်း "မိတ်ဆွေများ ၊ ကျုပ်တို့ ရဲ့ လေသင်္ဘောကြီးကို အတိတ်ကောင်း နိမိတ်ကောင်းဖြစ်အောင် ဝိတိုရိယရယ်လို့ ကျုပ်တို့ အမည်တပ်လိုက်ကြပါစို့ရဲ့ "ဟု လှမ်းအော်ပြောလေသည်။ ။

"ဟူးရား... ဘုရင်မကြီး သက်တော်ရာကျော်ရှည်ပါစေ။ အင်္ဂလန်ပြည်ကြီး အခွန်ရှည်စွာ တည်မြဲပါစေ"ဟူသော တစ်ခဲနက် အသံကြီးကား ဟိန်းသွားလေသည်။ ။

ထိုအချိန်၌ ကြွကြွရွရွဖြစ်နေသော မီးပုံးပျံကြီးသည် လေထဲသို့ ပျံတက်သွားသလို လှသကဲ့သို့ တလူးလူးတလွန်လွန်ဖြင့် လှုပ်ရှားရုန်းကန်လျက် ရှိလေ၏။ "ကိုင်း... လွှတ်လိုက်ကြပေတော့ဗျို့"ဟု ဒေါက်တာက လှမ်း၍ အမိန့်ပေး လိုက်လေသည်။ ။ သို့ဖြင့် သင်္ဘောသားများ သည် သူတို့

ကိုင်ထိန်းထားကြသော ကြိုးများကို ဖြေ၍ လွှတ်ပေးလိုက်ကြလေရာ ဝိ
တိုရိယ ယာဉ်ပျံကြီးလည်း လျင်မြန်သော အဟု န်ဖြင့် လေထဲသို့ ကြွ
တက်လာသည် တွင် ရီဇော်လူသဘောမှ ဂုဏ်ပြုခွဲခွာသော အထိမ်းအမှ
တ်ဖြစ်သည့် အမြောက်ကြီးငှလက်မှ ဆက်တိုက်မြည်ဟီး ထွက်ပေါ်၍
လာကြလေတော့သတည်း။

* * *